

Συνέντευξη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ, γγ. της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ

► Στον **ΤΑΣΟ ΠΑΠΠΑ**

ΣΥΡΙΖΑ και Podemos δεν συνιστούν απειλή για το σύστημα

λέει το ΚΚΕ μάλλον δείχνει ότι θα ακολουθήσουν τον δεύτερο δρόμο.

● **Λέτε ότι κόμματα, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και το Podemos, δεν συνιστούν απειλή για το σύστημα. Γιατί όμως το σύστημα τα πολεμά με κάθε μέσο και κάνει τα πάντα προκειμένου να αποτρέψει τη νίκη τους στις εκλογές;**

Πράγματι, το σύστημα τους έχει κηρύξει τόσο σκληρό πόλεμο ώστε μεγαλοβιομήχανοι, ισχυρά τμήματα της αστικής τάξης, μονοπωλιακοί όμιλοι, τους αποδέχονται, τους πρωδοτούν και έχουν γίνει προνομιακοί συνομιλητές μαζί τους. Εκτός κι αν εννοείτε «πόλεμο» την υποστήριξη των μεν στον ένα πόλο του δικοματισμού και των δε στον άλλον. Μόνο που και οι μεν και οι δε είναι τμήματα ομίλων, του κεφαλαίου, υποστηρικτές της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, του ΔΝΤ, είναι σε τελευταία ανάλυση ο ίδιος ο μηχανισμός και το ίδιο το σύστημα.

● **Τα αστικά κόμματα συχνά-πυκνά επιδεικνύουν φιλοφρονήσεις στο κόμμα σας, ότι είναι σοβαρό και υπεύθυνο. Μήπως δεν σας φοβούνται;**

Γι' αυτό, αλήθεια, θάφτηκε το μεγαλειώδες πανελλαδικό συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ πρόσφατα απ' όλα ανεξαίρετους τα ΜΜΕ, με πλήρη αποσιώπηση ή το πολύ μέσα σε 2 παράδες ρεπορτάζ. Γι' αυτό υπερπροβάλλονται κόμματα από το πουθενά.

Την άποψη ότι το ΚΚΕ είναι κόμμα σοβαρό και υπεύθυνο την ασπάζεται ένα πολύ μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού -πλειοψηφικό θα έλεγα- που δεν βρίσκεται φυσικά στην άμεση επιρροή του ΚΚΕ. Την άποψη ότι το ΚΚΕ είναι σοβαρό και υπεύθυνο την έχουν σε πολύ μεγάλο ποσοστό -επίσης πλειοψηφικό- στελέχη και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, ψηφοφόροι του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, χωρίς να σημαίνει ότι συμφωνούν μαζί μας.

● **Στην Ευρώπη κυριαρχεί η αποχή από την πολιτική, σε μερικές χώρες η Ακροδεξιά δυναμώνει, ενώ ο ευρωσκεπτικισμός κερδίζει έδαφος παντού. Κάτω από ποιες συνθήκες μπορεί να μεταβληθεί η κατάσταση με δεδομένο ότι πουθενά οι κομμουνιστές δεν είναι υπολογίσιμο πολιτικό ρεύμα;**

Θα συμφωνήσετε ασφαλώς μαζί μου ότι για την κατάσταση που περιγράφετε στην Ευρώπη, η πρωταρχική ευθύνη βρίσκεται στα κόμματα που έχουν κυβερνήσει και στην τάξη που έχει την εξουσία σε όλη την Ευρώπη. Ευθύνη έχουν και τα «ρεύματα» του νεοφιλελευθερισμού και εκείνα της σοσιαλδημοκρατίας. Χέρι βοηθείας τους δίνει και η γραμμή του συμβιβασμού, της διάλυσης του εργατικού κινήματος. Πλειοψηφικά, τα τελευταία 30 χρόνια, κυβερνήσεις έγιναν

πολιτικά ρεύματα «νεοφιλελευθέρων - σοσιαλιστών - εργατικών - κομμουνιστών - ευρωκομμουνιστών» (Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία, Ισπανία κ.λπ.) με τη γνωστή κατάληξη. Διέλυσαν ή μεταόλαξαν Κ.Κ., αλλά το αποτέλεσμα ήταν ο παραπλοισμός του λαού «αποχή», αποστράτευση, Ακροδεξιά, φασισμός, αντιδραστικός ευρωσκεπτικισμός. Για να αλλάξει η κατάσταση, μια λύση υπάρχει: Να γίνει πλειοψηφικό ρεύμα και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη η στρατηγική του ΚΚΕ, η πραγματική επαναστατική στρατηγική που θα οδηγήσει σε ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, σε αποδέσμευση από ιμπεριαλιστικές λυκοσυμμαχίες, οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας, του σοσιαλισμού - κομμουνισμού. Και η ιστορία έχει αποδείξει ότι μπορούν να προκύψουν ριζικές ανατροπές ακόμη και σε περίοδο που προς στιγμή όλα μοιάζουν ακίνητα, αρκεί ο λαός να πιστέψει στη δύναμή του.

● **Αν ισχύει αυτό που λένε πολλοί, ότι η ανάπτυξη στον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό δεν μπορεί να δοθεί μόνο σε μία χώρα, αλλά χρειάζεται ένας νέου τύπου διεθνισμός, ποιο είναι το καθήκον για τα αντικαπιταλιστικά κόμματα;**

Η πάλη κάθε λαού κρίνεται πρώτα απ' όλα στη χώρα του. Λαϊκές, επαναστατικές, ριζοσπαστικές, σεισμικές δυνάμεις σε μια χώρα, έστω μικρές, μπορούν να ενεργοποιήσουν τα ρήγματα σε γειτονικές χώρες, στην Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο. Αλλωστε ο πατριωτισμός της εργατικής τάξης, του λαού, ταυτίζεται με τον διεθνισμό της.

● **Και μια ερώτηση για το παρελθόν. Συμπληρώνονται 70 χρόνια από τον Δεκέμβρη του '44. Ξέρω και ξέρετε ότι με τα «αν» δεν γράφεται η Ιστορία. Ωστόσο μπαίνω στον πειρασμό να σας καλέσω να αναμετρηθείτε με ένα κρίσιμο «αν»: Αν τη μάχη της Αθήνας την έδιναν τα ετοιμοπόλεμα τμήματα του ΕΛΑΣ υπό τον Αρη Βελουχιώτη θα ήταν διαφορετική η έκβαση της σύγκρουσης, ίσως και η πορεία της χώρας;**

Εάν η μάχη της Αθήνας ήταν ενταγμένη σε μια στρατηγική γραμμή για την εργατική λαϊκή εξουσία, τον σοσιαλισμό και δεν πρυτάνευε στην ηγεσία του κόμματος η άποψη που προερχόταν από τη λαθεμένη στρατηγική γραμμή -για ένα ενδιάμεσο στάδιο «δημοκρατικές» κυβερνήσεις και με τμήματα της αστικής τάξης- τότε ίσως να ήταν διαφορετική η έκβαση του αγώνα, να οδηγούσε σε νίκη τον λαό και όχι σε απαράδεκτες υποχωρήσεις και κέρδιση της εξουσίας από την αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστές συμμάχους της. Και λέω ίσως, διότι σωστά επισημαίνετε ότι με «αν» δε γράφεται η Ιστορία. Στο συγκεκριμένο ζήτημα ο Αρης Βελουχιώτης είχε δίκιο, όπως τονίζει η απόφαση της πρόσφατης Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του ΚΚΕ.

«Για να αλλάξει η κατάσταση, μία λύση υπάρχει. Να γίνει πλειοψηφικό ρεύμα και στην Ελλάδα και την Ευρώπη η στρατηγική του ΚΚΕ».

Ο γενικός γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ Δημήτρης Κουτσούμπας επισημαίνει ότι «μια κυβέρνηση που θα εξαγγείλει και θα πάρει φιλολαϊκά μέτρα από την πρώτη μέρα -γιατί η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται- θα θέλει το εργατικό-λαϊκό κίνημα, το ΚΚΕ, να βρίσκεται στους δρόμους για να εμποδίσει όσους θα επιβουλεύονται αυτά τα φιλολαϊκά μέτρα»

● **Δηλώσατε ότι το κόμμα σας θα βρεθεί στον δρόμο από την πρώτη μέρα κιόλας αν υπάρχει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Δεν δικαιούται μια νέα κυβέρνηση να έχει μια μικρή έστω περίοδο χάριτος;**

Η λογική του «καναπέ» μάς είναι άγνωστη, εκτός του ότι είναι και αντιπαθής και επικίνδυνη εάν θέλετε. Μια κυβέρνηση που θα εξαγγείλει και θα πάρει φιλολαϊκά μέτρα από την πρώτη μέρα -γιατί η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται- θα θέλει το εργατικό-λαϊκό κίνημα, το ΚΚΕ, να βρίσκεται στους δρόμους για να εμποδίσει όσους θα επιβουλεύονται αυτά τα φιλολαϊκά μέτρα. Μια κυβέρνηση που θα σχεδιάζει αντιλαϊκά μέτρα και θα είναι επιρρεπής σε πιέσεις για λήψη τέτοιων μέτρων θα αποζητά περίοδο χάριτος, όπερ σημαίνει «καναπέ» και ανάθεση σε κάποιες ηγεσίες αντί της λαϊκής συμμετοχής. Και τότε βέβαια είναι που δέκα φορές περισσότερο χρειάζεται ο λαός και το ΚΚΕ στους δρόμους. Οι αντιδράσεις κάποιων γι' αυτό το αυτονόητο που

Ο Αρης Βελουχιώτης είχε δίκιο για το πώς έπρεπε να γίνει η μάχη της Αθήνας τον Δεκέμβρη του '44